

Komedi som träffar mitt i hjärtat

TEATER

Älskade Elvis

Av Maud Nyberg
Medborgarhuset i Lönsboda,
2013-10-31

På scen: Maud Nyberg, P-A Strand, Ronald Brandel och Erik Lidholm

Regi och scenografi: Alexander Nordström

Ett arrangemang av Panikteatern och Osby Teaterförening

De fyra karaktärerna

i Maud Nybergs lyckade ladugårdskomedi "Älskade Elvis" bär alla på mer eller mindre stora hemligheter. Bygdens stolthet, Elvisimitatören Janne Johansson (Erik Lidholm), har inte varit vare sig så emigrerad

eller framgångsrik som han gett sken av. Jannes syster, mjölkbonden Siv Johansson (Maud Nyberg) är inte riktigt så övertygat förälskad som hon försöker inbilla sig själv. Grannen Bernth (Ronald Brandel) är å andra sidan sett betydligt mer förälskad än vad han vill erkänna. Kvartetten fullbordas av livsstilsgurun Göran (P-A Strand), en tvättakta bedragare som försöker sol-och-våra sig till Siv och Jannes gård. Och det är alla dessa lögner som driver handlingen framåt när hemvändare och lycköskare gör sitt yttersta för att landa med fötterna på

jorden. Eller åtminstone inte dratta på andan i komockorna.

Det som gör Panikteaterproduktionen "Älskade Elvis" till någonting större än bara en stunds trivsam och lättsam underhållning är den geniala iscensättningen. Regissören och scenografen Alexander Nordström levandegör sina miljöer med mobila byggklossar (kor och köksinredningsdetaljer) på det allra snillrikaste av vis. Från den obetalbart kamouflerade inledningsballetten till den avslutande trubadurtrudelutten med det pånyttfödda bandet

"Hay stacks" andas uppsättningen påhittighet. Detaljrikedomen imponerad och maktkamper accentueras av Nordströms föredömligt genomtänkta regi!

Till pluskontot hör även Panikteaterns interagerande med publiken. Åskådarna får dansa, låna ut mobiltelefoner och vara bygdegårdsbesökare. Lägg därtill ljudeffekter (råmanden och flugsurrande) och mängder av klatschiga musikinslag. Elvissklassiker som "Good luck charm", "Teddy bear" och "Devil in disguise" framförs både akustiskt och i hysteriskt

roliga playbackversioner.

Maud Nybergs manuskript är enkelt, men funktionellt. Texten har också den fördelen att den rör sig på flera olika plan och är rik på variation. Visserligen är en karaktär som Göran något av en kari-katyr – man kan inte med bästa vilja i världen påstå att hans repliker är trovärdiga – men eftersom uppsättningen är full av leklust gör det ingenting att det blir en smula klyschigt. Och syskonparets öden drabbar oss på allvar! Här är trovärdigheten odiskutabel. Det vilar dessutom ett vackert vemod över hela anrättningen. När

demaskeringen är avslutad och bygdegårdsgardinerna fallit till marken (bokstavligt talat) sitter Bernth där och bjuder på tröstepilner, framplockad direkt ur mjölkunnan. Och när Janne brister ut i ett "jag lovar att jag aldrig mer ska säga att jag lovar" då känner man medlidandet krypa ända längst in under huden.

Panikteaterns pjäs "Älskade Elvis" träffar mitt i hjärtat. Det är en charmig, mustig och välregisserad berättelse om att drömma stort och att vinna smått. Se den!

Henrik Bergkvist